

DIRECTOR

Dr. AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
invoială

REDACTOR

Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Unirea

Foale bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

„Deopotrivă ocrotire“

(+). Avem toată venerația pentru tagma monahală. Eroismul evanghelic impune și jertfele de bunăvoie ale juruinelor călugărești reprezintă în chip special eroicul creștin intruchipat în semeni de-ai noștri cu pecetea unei alegeri de sus, ad majora. Tocmai de aceea influința lor asupra mulțimilor a fost în toată vremea mare foarte.

Nu putem, deci, decât să ne bucurăm când vedem cum cărmuirea lumească înțelege rosturile mai înalte, morale și naționale, ale mândstirilor și nu pregetă să vină efectiv într'o ajutorul lor, înzestrându-le cu păduri, și unde a fost lipsă și s'a putut, cu pământ arător. Fiindcă lucrurile trebuiesc văzute așa cum sunt: călugării, deși trăiesc cu spiritul, slujind Spiritului, totuși trebuie să mănânce și ei și să se îmbrace, iar la caz de boală să-și vadă de doctor și de doctorii. Şapoi, în afară de cheltuielile cu clădirile mândstirești mai trebuie să facă rost de parale și pentru susținerea la școală potrivită a aceloră dintre cei ce bat de tineri la porțile chinoviei, cari s'arată destoinici pentru carte și învățatură teologică-duhovnicescă mai înaltă. Prostia doar nici când n'a fost ridicată la rang de virtute în mândstirile vrednice de acest nume și nici tãmdeli nu i-s'au adus în cuprinsul acestor sfinte lăcașuri.

Prin urmare bine a făcut stăpânirea în 20 Martie anul trecut când, prin lege specială, a dat păduri și terenuri agricole mândstirilor. Și foarte bine face și acum, revenind asupra celor de atunci cu modificări în favorul mândstirilor și schiturilor ortodoxe, căroră, prin Decretul-lege din 29 Martie 1938, publicat în Monitorul Oficial, nr. 74 din 30 Martie c., li-se atribuie „în deplină și perpetuă folosință“, o suprafață de pădure în întindere totală de 18.800 hectare și alte terenuri în suprafață de cel mult câte 600 hectare din proprietățile statului. De sine înțeles că partea cea mai mare s'a dat mândstirilor din Vechiul Regat. N'a fost uitat însă nici Ardealul ortodox. Ba aici s'a făcut rost de înzestrare nu numai pentru mândstiri cu sămânță de călugări, ci și pentru unele cari . . . poate că vor avea cândva lăcuiitori din rândurile monahicești. Așa s'a avut grija de mândstirile (?) ardeleno-bănățene-moroșene (în paranteză numărul hectarelor): Sâmbăta de sus (1000), Păltiniș (schit, 300), Sf. Elisabeta (300), Isvorul Miron (550), Isbuc (300), Hodoș-Bodrog (300), Lipova (100), Dragomirești (200) și Văgaș (100).

În schimb mândstirilor române unite din Ardeal nu li-s'a dat nimic. Deși s'a cerut și pentru acestea partea ce li-se cuvenia. Și cu toate că e vorba de mândstiri cu mari rosturi spirituale-naționale în sânul neamului. Cea a Blajului, căreia i-s'a luat totul prin reforma agrară, având în deosebi uriașe și indiscutabile merite istorice pentru trezirea conștiinței naționale prin dascălii școlilor sale, prin scrisul monahilor-luceferi din cinul sf. Vasile și prin cuvântul de apostoli, curajul și jertfelnicia unor ierarhi ca cei ce au pornit din umbra acestei mândstiri. Peste toate acestea s'a tras cu buretele, dându-se atenție și fiind preferat. Isvorul Miron, Isbucul, Sf. Elisabeta (ce o fi și asta și de când există?), șel. Într'aceia basilianii Blajului caută să se adăpostească în clădiri de împrumut la Obreja de pe Târnavă, să muncească un pământ care nu-i al lor, și dacă nu le va ajunge pentru hrana de toate zilele, să recurgă la mila sufletelor bune, ca să-și poată îndeplini îndatoririle de a susține orfanii cele ver și dați în grijă, și casa de noviciat, (cu vremea și un seminar teologic monahal) din care să roiască mai apoi, grupuri-grupuri, vestitorii cu pilda și cu

Dorință mai veche

— Părerile unui preot dela sate privitor la cotidianul așteptat —

de pr. I. ONIGA

„Dumineca Presei“ a trecut. Au rămas însă planurile, respectiv dorințele trezite de ea, ca să fie apoi mereu reînviată și alintate. Între acestea este una care a frământat mai mult cercurile preoțești și care a fost desbătută, pro și contra, nu odată, și în coloanele „Unirii“. Am numit problema cotidianului nostru care, dela încetarea „Albinei“ bucureștene, a trecut pe planul așa ziselor „pia desideria“.

Ceeace însă nu-i îngăduit să se permanentizeze la infinit. Și, după câte se știu, așa judecă și alții. Chestia aceasta a trecut între preocupările Agrului care își are comitetul său de presă și care s'a și ocupat de realizarea ideii atât de dragă multora dintre ai noștri. Nu știm însă până unde s'a ajuns cu aranjamentele de amănunt și cari ar fi piedecile ce se pun deacurmezișul în calea scoaterii gazetei zilnice a catolicilor români.

Cu toate acestea credem că nu greșim când ne dăm cu părerea că acele piedeci sunt de două feluri: materiale și (ca să zic așa) morale, de breaslă gazetărească. Ne lipsesc sumele de lipsă pentru a porni, sub raport tehnic, cu cinste, la drum. Vedem doar ce înseamnă azi un cotidian respectabil sub raportul pomenit. Când ai în față, de ex., „Curentul“, „Cuvântul“, „Porunca Vremii“, „Universul“, „Timpul“, nu te poți prezenta pe teren isbitor de redus ca număr de pagini, eventual chiar și ca format. Şapoi vine și cealaltă latură a întreprinderii (terminul nu-i cel mai frumos, dar, bine înțeles, își are aci locul): toate cotidienele își au angajații lor de meserie, cari din scrisul la ziar trăind, firește că trebuiesc plătiți demn și la zi. Cum însă la o gazetă zilnică numărul acestora e mare, totalul salariilor va fi negreșit mare și el. Socotind acum și prețul hârtiei, tiparului, expediției ș. a., evident că, înainte de a se porni la războiul slovei gazetărești, trebuie bine cumpănite forțele disponibile și cele pe cari se poate conta mai apoi.

graiul, a viețuirii în Hristos, prin Hristos și pentru Hristos, spre a sufletelor mântuire și a neamului îndrăvenire și înălțare. — Cu toate acestea pentru ei și pentru ceilalți ai noștri cari răvnesc acelaș ideal etic-social, nu s'a aflat o fărîmă măcar din bunătățile de pe masa statului la cari au și ei drept și de cari, fără doar și poate, dănzii au cel puțin atâta lipsă ca frații întru monahism ortodox, luați în socotință. — Să se fi validat și aici principiul „dominanței“ așa cum l-au înțeles și îl mai înțeleg unii? Ori nu mai pricepem noi ce-i aia „deopotrivă ocrotire“, de care se vorbește în noua Constituție și, deci, numai de aceea (?) vedem o neocotire a ei în jignitoarea trecere cu vederea a pretențiilor juste ale mândstirilor noastre de bărbăți și femei?

Nu mă gândesc la statul major al redacției. Har Domnului, avem și capete și condele alese și probate. Și întru cât ar mai trebui forțe gazetărești, se află berechet, odată ce plata li-e asigurată. N'or fi toți catolici? Parcă redacțiile gazetelor române-creștine sunt compuse toate din Români sută la sută, dela cel dintâiu până la cel din urmă! Gazetarul de meserie e simbriaș, și odată ce intră în solda unei foi, lucrează ce i-se spune și cum i-se spune. Prin urmare: un director acasă într'ale crezului și eticei romane creștine și, din acest punct de vedere, situația e limpede.

Năcazul e altul: abonații. Și mai cu seamă: plățirea abonamentelor. Ungurii romano-catolici din Ardeal, numerice, sunt mai pușini ca Români catolici aparținând celor două rituri. Cu toate acestea susțin cotidianul „Erdélyi Lapok“ dela Oradea și o serie întreagă de alte publicații săptămânale și lunare. Tâlcul acestui fapt? Conștiința datorinței de a ajuta efectiv presa bună, abonând și plățind organul publicistic abonat, iar nu achitându-te cu platonice doriri de înflorirea presei creștine. Și încă ceva: Ungurii catolici își au Maecenații lor, cari plătesc înzecit ceea ce datorează unei gazete și nu așteaptă zeci de reclame costisitoare pentru administrațiile și așa în veșnică criză, cum sunt cele ale foilor pronunțat creștine.

Firește că și în susținerea presei bune noi preoții va trebui să fim în frunte. Aici însă să-mi fie îngăduit să spun un lucru: cei dela cărmă, după ce au premers cu pilda, să stringă binisor șuruburile pentru cei de mai jos. Altfel, dacă faptul că în cutare casă parohială afară de foaia oficioasă nu intră altă publicație bisericească, nu înseamnă nimic, ne-am dus a priori cu cotidianul. Scuza cu sărăcia la care caută refugiu și azi atâția cari cheltuiesc cu fumatul cel puțin de zece ori atâta la an cât ar fi, bună oară, abonamentul „Unirii“, atunci își vor însuși-o și mai mulți. Pentru că-i la îndemână și impresionantă, pentru cei ce se lasă impresionați de tipurile plângărețe cu motiv și fără motiv. Unii ca aceștia într'o vreme să văletau la frunză și la iarbă că le-au tălat „curbele“ posibilitatea de a mai abona cutare gazetă la care „în nespus“; de a-și cumpăra cutare lucrare ce-i „interesează strașnic“. După ce s'au șters „curbele“ au găsit alți titli de a se plânga că nu-și pot satisface „doruri arzătoare“ ca cele de mai sus. Și dacă mâine ar avea salarii de miniștri, ar continua, pe aceeaș coardă, — întru cât, scurt și autoritar, nu s'ar pune capăt acestei comedii pe cât de păcătoase, pe atât de degradante.

Va apărea la București cotidianul nostru? Foarte bine. Dar să apară. Și să fie susținut de tot ce-i suflare română și catolică în această țară. Ceeace se va face cu adevărat când, în urma unui acord între toți ierarhii români catolici, se va pune capăt pe toată linia tembelismului unora, capriciului ori spiritului îngust, de sabotaj dictat de te miri ce considerații șovine rituale, eparhiale, provinciale, în rândurile bisericănilor. Pentru că ori ce s'ar spune: preoșimea va fi razimul cel mai solid și mai statornic al cotidianului plănuit. — Colportajul, abonamentele mirenților, reclama, anunțurile ș. a., vor face numai restul.

De dragul sufletelor. Zilele de 24—27 Martie c. au fost tocmai binevenite pentru a se munci, în chip excepțional, în acest răstimp în ogorul sufletelor. Ceeace s'a și făcut cu dragă inimă și cu rod îmbelșugat în mai multe parohii de-ale arhidiecezei.

Așa s'au ținut în aceste zile misiuni populare în frunțașă comună Ceanul Mare (distr. Arieș). Vestitor al cuvântului a fost aici pâr. *Elie Magda* din Alba Iulia-Maieri. S'au mărturisit și cuminecat 845 de inși. La ascultarea mărturisirilor au dat ajutor preoșii din loc Ion Mazere și Alexandru Ioan, precum și frații în Domaul Ioan Ioanette (Iacobeni), Vasile Porime (Juriul de Câmpie) și Ioan Labo (Boian). Cu ocazia acestor sfinte misiuni s'a făcut și un botez ce iasă din comun: a fost botezat al 12-lea fecior al credinciosului nostru Nicolae Cheșran. La acest act sfânt a luat parte și prefectul județean ca naș, reprezentând pe Maj. Sa Regele. — La *Turénii* pâr. Nicolae Galis a ținut misiuni pâr. *Dumitru Neda*, prof. de teologie în Blaj. S'au apropiat de SS. Taine peste 450 localnici și mai bine de 70 credincioși din satele învecinate. La spovedit au ajutat preotul local și frații în Hristos: Ion Bochiș (Ceanul Mic), Lic. Lucaciu (Comșești), Gh. Giurgiu (Mărtinești), Vasile Lupu (Copăceni) și Petru Suci (Mărtiniș). La sfintele slujbe de Duminecă a luat parte și pâr. Ion Cârnașiu, protopopul tractual. — Misiunile dela *Valea-Largă* le-au condus pâr. *Gheorghe Simu* din Dumbrăveni și pâr. *Romul Moldovan*, din Veștem. Numărul mărturisirilor și cuminecărilor: 557.

Cu ascultarea mărturisirilor, pe lângă preoșii locali Augustin Căpușan și Simeon Rusu, s'au ostenit preoșii din satele învecinate: Pavel Moldovan din Cooc și Petru Anca din Grindeni-Cristur. — La *Ulieușul de Câmpie* preoșii misiunari a fost pâr. *Teodor Radu* din Unirea II și pâr. *Gh. Pădureanu* din Șăulia. S'au împărțășit de SS. Taine ale spovedaniei și cuminecării 684 de inși. La ascultarea mărturisirilor au dat ajutor și frații în Hristos: Simion Nicoară, protop. Răciu; Grigore Manoilă (Sănmărtinul de Câmpie), Teodor Pădureanu (Pogăceaua), Ion Bătăcui (Sângeorzul de Câmpie) și Ion Laurențiu, pr. local.

Tot în răstimpul în care au avut loc misiunile menționate, pâr. *Dr. Ioan Suci*, prof. de religie și rector al internatului „Vancean” din Blaj, a ținut la *Sighișoara*, în cadrul Reuniunii Femeilor Române Unite deacolo, o serie de conferințe religioase, în primul rând pentru intelectuali, cari s'au și prezentat la toate conferințele în număr impunător, uniți și ortodocși. S'a înregistrat un foarte frumos număr de spovedanii și împărțășenii. — Lăudat să fie Domnul pentru toate!

Gest impunător

Franța pentru Academia Teologică din Blaj

Guvernul francez a dăruit Academiei noastre Teologice din Blaj o seamă de alese opere literare-științifice (în absolută majoritate teologice) în valoare de peste douezeci de mii franci francezi. Predarea a făcut-o Dumineca trecută d. *Alphonse Dupront*, directorul Institutului Francez de Inalte Studii în România. A fost o mișcătoare și înălțătoare serbare a Academiei, la care au luat parte tinerii leviți cu mai mari lor, având în frunte pe însuși I. P. S. pâr. *Mitropolit Alexandru*. Vădit emoționat de frumuseța morală a gestului ce tocmai se îndeplinia, înaltul ierarh a rostit (în franțuzește) următorul simțit cuvânt omagial (trad. de cel ce semnează):

»Abatele *René Bethléem* în magnifica sa lucrare: »Catechismul Educației« are, cu privire la Franța, cuvinte foarte pătrunzătoare: »Cine, dacă nu Dumnezeu, a plămădit inima Franței? Și nu se poate spune oare că dacă El, așa zicând, a creat global inimile altor națiuni, pentru Franța a făcut una deadreptul și exclusiv

pentru ea, și a făcut-o nu printr'un cuvânt sau poruncitor, stăpânitor, ci punând (dacă mă gândesc prin exprima astfel) mâna; acea »main ouvrière« care care vorbia Bossuet, acea mână mângâietoare pe care o cunoștea Tertulian, și rostind cuvinte de iubire?»

Și din ce a plăsmuit Dumnezeu în inima răsărită Franței? Dintr'un lut roșu, dintr'un lut de aur, cum zicea un mare dascăl al Galilor — sf. Ieremie — despre inima celui dintâiu om; dintr'un lut de aur, care se aprind toate fiacările. Asta face că inima Franței să ardă cu vâlvătaie toate iubirile iubirea fecioarelor, ca 'n inimile Genovevei, Ioanei d'Arc, Blandinei, Isabelei (sora sf. Lucei), Margaretei Alacoque, Bernadetei, conținuând iubirea soțiilor ca Clotilda, Radegonda, Bothildă, Ermangarda de Narbonne, Alice de Montrency, Ioana de Fiandra și Ioana de Penthièvre, Ioana de Fiandra fiica lui Baudin, Ioana de Valois, Ioana Fréniot, etc.); iubirea părințescă pilduitoare ca a minunatei Blanca de Castill și a contesei de Pimodan, ș. a.; iubirea ostășească a unui Clovis, Carol Martel, nemuritor Carol Marele, Godefroi, Degueschin, Bayard, țărani din 1793, de Sonis etc.; iubirea miștătoare în câștigare de suflete, cum a fost aceea a unui Sf. Lupus, s. Aignan, s. Wast, a monahilor, a Fiicelor sf. Vincențiu de Paul, a Micelor Surori a Siracilor, a Micelor Surori a Munchilor, a Micelor Surori Asumptioniste, ș. a. Din toate aceste iubiri nu faceți decât o singură iubire... și veți avea inima Franței; a Franței aceleia, despre care Leon XIII spunea într'o altă ocazie: »E inima Bisericii«.

Splendide cuvinte, dle Director! Cuvinte cari câștigă inimile lumii întregi. Le-am citit astăzi, pentru că și noi prăsnim aci inima bunei Franțe. Nu-i, oare, și această bibliotecă de mii de bine de 300 volume de lucrări excelente, cuprinzând ceeace a produs mai bun genul religios al Franței contemporane; nu-i, oare, și asta o strălucire a inimei aceleia bune care a vădit să ne deie o dovadă irefragabilă despre bunătatea sa nesecată? Sigur că da! Vă mulțumesc, DV, domnule Director, care ați fost instrumentul activ pe lângă guvernul Vostru, pentru a ne obține acest favor excepțional. Mare mulțumită apoi și pentru că ați ales precis Blaj și în Blaj Academia noastră, drept obiect al iubirii bune și scumpei Franțe, fiica mai mare a Bisericii Blajul, precum o știți prea bine reprezentată, în sânul neamului românesc, în latină. Prin urmare gestul Vostru atât de elevat este un omagiu adus acestei metropole latinității, care a trezit poporul românesc conștiința glorioasei sale origini latine, prezentând astfel unitatea națională de azi.

□□ Foia „Unirii” □□

Sequoia giganta

Sequolele, numite de obicei *copaci mamuși*, sunt coniferele cele mai gigantice pe cari le poartă pământul; cresc numai pe versantul vestic californian al Sierrei Nevada, între 1500-2100 metri altitudine deasupra mării. Ating o înălțime de 100 metri, și o grosime de trunchiu de 12 metri — printr'un exemplar s'a găurit un tunel și o stradă — și o vârstă de câteva mii de ani. Pe un copac s'au numărat 4000 de lene anuale și o tăietură din aceasta, provăzută cu semne caracteristice istorice, se păstrează în muzeul britanic din Berlin.

Copacii aceștia au fost descoperiți mai întâiu din partea unui vânător la 1850 și de atunci, durere, au căzut jertfă furiei speculei americane. O relatare din anii 50 ne zugrăvește dumbrava de sequoia astfel:

»Dupăce am părăsit hanul și am pătruns pe drumul de sus în pădure, suntem numai decât surprinși de mărimea arborilor, și dupăce am trecut de câteva exemplare uriașe, stăm în fața „Adăpostului Minerului”, care are 80 urme în circumferență și atinge o înălțime de 300 urme. Adăpostul, sau scorbura arsă, măsură 17 urme la înțrare și are adâncime de peste 40

urme. Continuându-ne drumul și admirând luxurianta vegetație a copacilor mai mici: brazi, cedri, arțari și tușisuri de alunș, ajungem la cele „Trei Grații”. Acești superbi arbori par a crește, sau eventual chiar cresc aevea, dintr'o rădăcină și alcătuiesc grupa cea mai frumoasă a pădurii, ridicându-se lângă olaltă la înălțimea de 290 de urme, subțindu-se din jos în sus în chip simetric și formând împreună o circumferență de 92 de urme, pe când arborele de mijloc se înalță la 200 de urme, înainte de a se ramifica..

Mergând mai departe dăm de o ființă cu totul părăsită, care arată multe crepături în coajă și dintre toți arborii pădurii are privilegia cea mai jalnică. Acesta este bătrânul „celibatar”, este înalt de 300 urme și are o circumferență de 80 urme. Cel mai înalt arbore este „Mama pădurii”. Ne aflăm acum în mijlocul „Grupului familiar” și stăm lângă rădăcins smulsă a „Tatălui Pădurii”. Priveliștea este peste orice descriere măreață și frumoasă. Venerabilul „Tată” s'a așezat de mult capul în țărână. Dar cât de minunate sunt până și ruinele sale! Are la bază 112 urme în circumferență, și poate fi urmărit până la înălțimea de 300 urme, acolo unde trunchiul său prin cădere s'a rupt de un alt arbore. O scorbură arsă în trupul lui intră 20 de urme în trunchiu și e mai mare, destul ca să permită trecerea unui călăreț călare. La rădăcină isbucnește un izvor. Dacă treci peste trunchiu, atunci de abia poți să cu-

prinzi uriașele proporții, ridicându-se de două părți înălțime și filcele sale urieșe..

Trebuie să ne mai aducem aminte încă două alți arbori, dintre cari unul numit „Fiul Pădurii” se caracteriză prin coaja-i netedă, are la o înălțime de 280 urme o circumferență de 60 urme. „Peștera Arsă” (măsurând 40 urme deasupra rădăcinii) este vrednică de amintire pentru că se află în ea o încăpăre în care poți intra un călăreț călare, poate să se răsucescă în ea și să se întoarcă înapoi. Ajungem acum la „Podoaba Pădurii” un arbore cu o circumferență de 65 urme și înalt de 300 urme, formă simetrică și provăzut cu o coroană mirabilă. Ajungând iarăși la drum și îndrumându-ne spre casă, ajungem la cei „doi paznici” care se ridică la înălțime de 300 urme, au o circumferență de 65—70 urme, alcătuind un frumos portal pentru această dumbravă atât de minunată” (*Seemann*, 1855).

Ce să mai zicem? Minunate sunt lucrurile tale Doamne!

Statuia unui jezuit. După cum am văzut în agentia »Kipa«, muncitorii minieri francezi ridică în curând, în târgușorul industrial Săint-Étienne, o statuie pâr. jezuit *Felix Volpelle*, care a ridicat numeroase așezăminte caritative și folosul minierilor. Intre altele acest călugăr a creat și »grădinile muncitorești«, atât de cunoscute și de răspândite acum în Franța și altele

AVIZ

În cauza participării la Congresul euharistic XXXIV.

Deoarece, din propria lor inițiativă, mulți dintre catolicii români doresc să ia parte la al XXXIV-lea Congres Euharistic, iar participarea în condiții favorabile nu se face decât în grupuri organizate: ca Românii noștri să nu fie nevoiți a se încadra în grupurile minoritare, Compania de Voiaj »Europa« a hotărât organizarea unui grup al Românilor de rit oriental, în următoarele condițiuni:

1. Costul călătoriei.

București—B-Pesta... ... Lei 1.876.—

Brășov—B-Pesta Lei 1.756.—

Legătura pentru B-Pesta, insigna și ... Lei 1.547.—
 Pentru a intra în pașaportul colectiv, fiecare participant va purta asupra sa o simplă **legitimă** valabilă, provăzută cu fotografie: fie buletinul de înscriere la biroul populației, fie carnetul cfr, livretul militar, permisul de conducere de automobile sau alt certificat emanat dela o autoritate publică.

2. Pensiune (locuința și masă) pe 5 zile plus o masă în ziua sosirii sau plecării:

a) În institute cl. I. ... Lei 2.079.—

b) În institute cl. II. ... Lei 1.733.—

La categoria a) se înțeleg dormitoare cu paturi despărțite prin perdele, masa la amiază 4 feluri, seara 2 feluri; la categoria b) dormitoare obișnuite, paturi complet echipate, separat pentru bărbați, femei sau preoți, masa la amiază 3 feluri, seara 2 feluri.

c) În căminuri de pelerini:

Categoria 1. dormitoare fără paturi, numai cu saltele și perne de paie, cu cearșafuri și paturi; masa la amiază 3 feluri, seara 1 fel ... Lei 1.056.—

Categoria 2. ca mai sus, fără cearșafuri și paturi; masa e și la amiază un fel ... Lei 528.—

d) Numai locuința, fara masa, în căminuri de pelerini, categoria 1. ... Lei 495.—
 categoria 2. ... Lei 165.—

3. Servicii diverse.

(Primul e obligator celelalte facultative).

a) Transport gară-locuință, dus-întors Lei 99.—

b) „ la diferite ceremonii și întruniri Lei 330.—

c) Locuri rezervate la procesiunea pe Dunăre Lei 66.—

d) Locuri rezervate la diferite întruniri Lei 165.—

e) Vizitarea orașului 1/2 zi ... Lei 262.—

f) Excursiune la muntele S. Ioan Lei 212.—

Plecările: 24 Maiu, înapoierile 30 Maiu. Ora-

riile definitive se vor anunța ulterior.

e) Locul și anul nașterii

f) Ce fel de act de identitate posedă (cu indicarea numărului)

g) La care dintre garile indicate ia trenul pelerinilor?

h) Cum dorește să fie găzduit?

i) Ce servicii facultative (dintre cele de sub p. 3, b—f) dorește?

Înscrierea are să se facă **fără amânare**, cel mult până la 10 Aprilie, ca pe **15 Aprilie biroul »Europa« să fie în posesia tuturor înscrierilor și a banilor.** De aceea, deodată cu înscrierea, se vor depune sau trimite pe adresa biroului Europa și banii pentru călătorie, pentru găzduire și pentru toate serviciile cerute.

Onoratele officii parohiale sunt rugate a primi înscrierile și banii, trimițându-le la biroul »Europa« Lugoj pe data de 12 Aprilie. Se pot reține cheltuielile avute. Pe fiecare înscriere vor aplica sigilul parohial.

Preoții români uniți se vor anunța și separat la Rev. prepozit Dr. Nicolae Brînzeu, comunicând în care zile doresc să servească la biserica rezervată Românilor.

BIROUL DE VOIAJ

EUROPA

LUGOJ

Blajul Vă mulțumește, domnule Director, prin glasul Mitropolitului său, care Vă roagă să-i fiți, pe lângă guvernul Vostru, interpretul celor mai vii sentimente de recunoștință.

Cel atât de elogios agrăit, d. Dupront, a răspuns insistând asupra faptului de netăgăduit: Blajul este, pentru România și Biserica română, o deosebită forță spirituală. Franța de azi, care nu mai e cea anticlericală de ieri, a înțeles acest lucru și de aceea vrea să vină întru ajutorul acestei forțe, punând-o, prin operele dăruite și prin cele ce-i va mai dăruia, în contact cu gândirea creștină, catolică franceză din zilele noastre.

Cuvântul limpede, cald, sincer, frășesc, al reprezentantului Franței a fost viu și des aplaudat de tinerii seminariști, ca și de mai marii lor. — Cum a fost, de altfel, ascultată și apreciată și conferința ce a ținut-o în preluă, tot d. Dupront, în sala de gimn. a liceului de băieți, desbătând tema: umanism și umaniști.

Noblesse oblige. — *Vive la France!*

Grigore Dascalu

Complectarea capitolului clujan. Cu 1 Aprilie c., Preașt. Iuliu al Clujului a consimțit și a hotărât ca Rvssmii canonici *Grigore Pop* și *Dionisie Vaida* să treacă la pensie. În locul acestor venerabili slujitori ai altarului și apărători ai intereselor Bisericii, au fost alese două forțe tinere și binemeritate, în distinsese persoane a păr. Dr. Titus Malai și Dr. Emil Juga.

1. Păr. Dr. *Titus Malai* (născ. la 1893 în Leșu, jud. Năsăud) e odrasla de familie preotească. După studii liceale la Năsăud și teologice la Oradea, Budapesta și Viena (unde ia doctoratul în teologie), ajunge prof. de teologie la Gherla, apoi subdirector în Ministerul Cultelor în București, mai apoi vicar episcopesc la Năsăud și iarăși profesor de teologie la Cluj, unde-i ridicat acum la noua demnitate Orator bisericesc distins și mănuitor și al condeiului, (a scris la „Unirea”, „Cultura Creștină”, „Der christliche Orient” din München ș. a.), păr. Malai e și un apreciat animator apostolic al tinerimei. Pe vremea guvernului prezidat de d. Nic. Iorga a fost ales deputat.

2. Păr. Dr. *Emil Juga* (născ. la Crișeni, lângă Zalău, în 1904, tot din familie preotească) e cel mai tânăr canonic al provinciei mitropolitane. Studii liceale a făcut la Bistrița, Zalău, Dej; teologice la Gherla, Strasbourg și Roma. În 1929, îndată după hirotonire, e trimis în Cetatea Veșnică, unde a fost paroh rector al bisericii române unite și consilier eclesial la Legația Regală Română pe lângă Sf. Scaun. Sf. Părinte Pius XI l-a ridicat la gradul de prelat papal. Activând pe-un teren care dela firea sa e sustras privirii celor mulți, păr. Juga e mai puțin cunoscut, mai ales că a fost în permanență departe de pământul nașterii sale. Instalarea din 27 Martie c., l-a încadrat însă în mediu nou, de casă românească, în care își va valida calitățile rari cu cari l-a înzestrat Dumnezeu. — Amânduror nouilor demnitari bisericești: cele mai calde urări de bine!

„Misionarii muncii”. Roma papală a înțeles mai bine ca oricine ce însemnează muncitorimea și încă *Leo XIII* a dat să se înțeleagă că ține să vadă preoți formați anume pentru a putea activa între muncitori. *Pius XI*, în 1932, a dat expresie dorinței de a se ridica instituții speciale, în cari să fie instruiți „misionarii muncii”, aleși din rândurile clerului.

Eparhia de Lille, cu arhiep.-card. *Léonard* în frunte, a ridicat încă în acelaș an o școală în scopul indicat de Sf. Părinte și a afiliat-o universității. Formației teoretice și practice i-se dă un an de studii, ceea ce e puțin, dar fiindcă de prezent sunt puține vocațiuni, e destul și

atâta. Din 1932 și până acum au terminat cursurile acelea 32 de preoți. Anul acesta s-au prezentat 15 „studenți”: 8 francezi, 4 canadezi și 3 englezi.

Inițiatorii, ca și susținătorii acestei școli, își dau seama că cei ce urmează cursurile din chestie vor trebui să activeze în cercuri comerciale și economice și prin urmare va trebui să capete instrucții speciale în aceste materii. De pornire la drum și-au luat drept orientare îndrumările S. Părinte Pius XI care a sfătuit acești preoți să cheltuiască cea mai bună parte a energiilor lor pentru a recăștiga lui Hristos și Bisericii clasa muncitorească și să facă să străbată spiritul creștin și în clasele sociale cari s-au arătat până aci, în acele părți de lume, extrem de recalcitrante. — Cuvântul Papilor a fost, este și va fi totdeauna cuvânt viu și trezitor la nouă și bogată viață întru Domnul.

O zi la Blaj

Rândurile ee urmează au văzut lumina tiparului în *Lumea Românească* din București (27. 3. 38). Sunt scrise de un mirean ortodox, român. — Le reproducem fără nici un comentariu, grăind prinele inși-le. Doar sublinierile sunt ale red. „Unirii”:

La Blaj nu sunt fapte diverse, așa că nu vom face o cronică de întâmplări senzaționale, nici o stampă cu mărunte cancanuri provinciale. Cetatea aceasta spirituală are alte preocupări de substanțială intelectualitate și de impresionantă etică.

În luna Mai se împlinesc 90 de ani dela revoluția din 1848 Clopotul conștiinței, precum știți, a fost tras de *Simeon Barnuțu*, în catedrala Blajului, bruscând veacul hain și declanșând năpraznicul iureș popular. Ceea ce a spus el atunci, rămâne de actualitate pentru toate vremurile, iar conducătorii de state pot învăța din lectura celebrului discurs într'adevăr arta și înțelepciunea filozofiei etatiste. „Dacă e nevoie de state — a glăsuț *Simion Barnuțu* — atunci statul, fără indolală, a fost creiat numai ca oamenii să se poată apăra mai ușor într'insul decât în afară. Și când zic spre apărarea persoanei, atunci înțeleg libertatea și onoarea, căci *oamenii fără libertate și onoare sunt vite*. Iar dacă fiecare om e persoană, atunci un om nu poate fi mai persoană decât altul. Este o părere falsă dacă crede cineva că statul se împuținește nimicind formulele individuale. Când cineva poate creia în orice oraș sau în orice sat un sentiment, ca fiecare să se țină mărșă că e membru al statului, prin aceasta întregul statului ar dobândi putere nouă”.

Cuvintele acestea au pătruns în gândirea tuturor generațiilor cari s-au scurs de un veac încoace și ele au făcut din Blaj pendula istoriei dela 1848 până în 1918, când s-au deschis la Alba-Iulia porțile unirii. *Barnuțu* vedea prin eternitatea Vaticanului și a catolicismului, raționând nerăsturnabil și conchizând fără greș, că întocmai cum doctrina libertății sufletelor întemeiată de creștinism n'a putut fi oprită în drumul ei, tot așa libertatea individuală și de gândire nu pot fi nimicite. Marele doctrinar al naționalismului și democrației românești, tăgăduia statului orice drept de constrângere, militând și planificând ca singurul principiu valabil, ordinea consimțită a societății.

[...] Nu știu cum se vor prăsnui grandioasele evenimente de acum 90 de ani. Desigur, foarte modest, idelle lui *Simion Barnuțu* trăind nu prin fast, ci prin adevărul lor.

Am găsit Blajul liniștit, dar nu fără amărăciuni. S'a petrecut ceva ce nu ar fi trebuit să se întâmple. Pe timpul guvernării trecute bisericii ortodoxe l-s'a aprobat din partea statului o mie de posturi de preoți, iar bisericii unite numai 14.

Simpla expunere a celor două cifre arată suficient și convingător *nedreptatea în distribuția nouilor parohii* și spiritul care a stăpânit la întocmirea tablourilor. Dacă nu se pot creia parohii într'o proporție egală, nici disproporția între o mie și 14, nu este admisibilă. Biserica Blajului nu reprezintă un cult minoritar, ci este o biserică națională recunoscută prin toate constituțiile dela unire încoace, iar activitatea ei românească în trecutul istoric nu poate scăpa din vedere nici unul regim și nici unul ministru de culte.

Există în secuime o populație românească de câteva zeci de mii de suflete maghiarizate. Or, readucerea la vatra națională, nu poate s'o facă decât biserica Blajului, fiindcă este mai ușor ca pe acești români maghiarizați să-i treci dela biserica romano catolică la cea greco-catolică, decât la ortodoxie. Inșă cu 14 posturi noi de preoți noi nu se poate realiza o asemenea operă națională, care interesează în primul rând, statul. *Nedreptatea trebuie decl reparată*. Dacă bisericii ortodoxe l-s'au dat parohiile cerute în măsura necesității, nu trebuie să se refuze posturile de noi preoți de care are nevoie mitropolia unită.

Miron Miclea

Noul guvern. Miercuria aceasta Patriarhul-premier, Sanctitatea Sa *Miron Cristea*, a prezentat demisia cabinetului noii constituții, în fruntea căruia se afla „Noi bătrînii — a declarat Maj. Sale cu acel prilej premierul demisionar — cari de mult am ieșit din pericolul vanităților inerente firei omenești, — cu plăcere stăm și pe viitor la porunca și dispoziția Tronului, cu experiențele noastre, cu înțelepciunea bătrînețelor, în orice calitate onorifică vei afla de bine a ne consulta”. — Suveranul a primit demisia, iar *noul guvern* s'a constituit precum urmează:

Patriarhul Miron Cristea, președinte al Consiliului; *M. Cancicov*, vicepreș. și ministru de finanțe; *A. Călinescu*, la interne și, ad interim, la sănătate; *Petrescu-Comnen*, la externe; ep. *Nic. Colan* al Clujului, la educația națională, culte și arte; *V. Iamandi*, la justiție; *M. Ghelmegeanu*, la comunicații; *Gen Argeșeanu*, la apărarea națională; *Mitza Constantinescu*, la industrie și comerț; *M. Ralea*, ministrul muncii; *C. Ionescu-Șișești* la agricultură și *Gen. Paul Teodorescu*, ministru al aerului și marinei. — *Subsecretari* de stat sunt următorii: *Gen. I. Glatz* (apărarea națională); *V. Măgureanu* (președinte); *preot Nae popescu* (culte și arte); *V. Ţoni* (educație națională); *Petre Andrei* (muncă).

Membrii noului guvern au depus, la Palatul Regal, jurământul reglementar. Răspunzând Patriarhului-Premier, Suveranul a zis, între altele, și următoarele: „Sunt convins că ori de unde ați venit, sunteți toți mănăși de aceleași intențiuni și că unitatea de gând și de muncă va fi desăvârșită în această nouă constituire guvernamentală”. — Ceea ce, firește, rămâne să se vadă.

Sub steagul Mariei. De praznicul Bunevestiri, reuniunile mariane de femei din Sighișoara, Teiuș și Turda Nouă au avut parte de neuitate bucurii sufletești. La Sighișoara au fost promovate în congregația mariană locală de către păr. *Dr. Ioan Suciu* din Blaj peste 30 membre. — Tot promovare de membre mai vechi și primire de membre noi a făcut și păr. *Dr. Leon Sârbu* în congregația similară din Teiuș. — La Turda Nouă păr. *Dr. Titus Malai*, canonic clujan, a conferențiat în cadrele Reuniunii Mariane a Femeilor din loc după ce, în prealabil, binecuvântase un admirabil steag al Reuniunii ce are în fruntea sa, ca prezidentă, pe dna Dr. Popa.

Știri mărunte

Partidele politice au fost desființate. În primul consiliu de miniștri, ținut, sub presidenția Suveranului, de noul guvern, s'a hotărât desființarea partidelor politice. După care s'a și redactat un decret-lege, care prevede următoarele: „Art. 1. — Toate asociațiile, grupările sau partidele actuale în ființă și cari s'au constituit în vederea propagării ideilor politice și a realizării lor, sunt și rămân dizolvate. — Art. 2. — Nicio nouă organizație politică nu va putea lua ființă în viitor și nu va putea activa decât în condițiunea și în formele prevăzute printr-o lege specială ce se va întocmi în acest sens”. — Decretul-lege e din 30 Martie 1938.

Spre cinstea altarelor. În 17 l. c. s'a ținut la Roma *consistor papal*, secret întâi, apoi public. În afară de anunțarea complectării scaunelor episcopale vacante în toată lumea, obiectul principal a fost canonizarea fericților *Andrei Bobola, Ioan Leonardi și Salvatore da Horia*, pentru ridicarea cărora la gloria altarului s'a dat „Placet”-ul cardinalilor. Aprobând dorința Sacralui Colegiu, Sfântul Părinte a ținut să sublinieze că, înălțând pe cerul Bisericii splendori ale sfințeniei ca cei trei fericți, Dumnezeu arată că brațul Lui nu s'a scurtat și că e vie purtarea Lui de grijă pentru Biserica sa, care se învâluie de atâtea valuri dușmane. Să fim deci încrezători. — Dumnezeu e cu noi!

S'a înființat un Consiliu de Coroană. Printr'un *Decret-lege* din 30 Martie c., a luat ființă un *Consiliu de Coroană*, ai cărui membri, cu număr nelimitat, sunt numiți de Rege, prin decret regal. Articolul 3 al decretului-lege menționat mai sus precizează că „Regele întrunește Consiliul de coroană ori de câte ori socotește util să-i ceară părerea cu titlu consultativ asupra problemelor de stat de însemnătate excepțională”. Membrii acestui Consiliu (după art. 4) pot primi și însărcinări speciale; poartă titlu de *consilieri regali*; au rang de miniștri de stat și primesc indemnizație de reprezentare. — Dintr'un alt decret-lege, tot din 30 Martie c., aflăm că în acest cel dintâiu Consiliu intră ca membri: I. P. S. Patriarh Miron Cristea, mareșalii Averescu și Prezan, generalii Arthur Văitoianu și E. Baliff și dd. Dr. Alex. Vaida-Voevod, G. G. Mironescu, Nic. Iorga, Dr. C. Angelescu, C. Argetoianu și Gh. Tătărescu.

Locale. Dumineca viitoare, a cincea din Paresimi, va predica în catedrală pâr. *Eugen Bucur*, prof. la liceul de băeți.

— Săptămâna trecută pâr. *Dr. Gavril Pop*, prof. de teologie, a ținut *exerciții spirituale* cu elevii Liceului Comercial de băeți.

— Joia trecută pâr. *Adhémér Merckx*, asumpționist unit, a ținut, în sala de gimnastică a liceului de băeți, o conferință călduros aplaudată, în care a făcut portretul fizic, moral și spiritual al sfintei Tereza de Lisieux. — Dumineca trecută, după sf. liturghie a ținut, în aceeași sală, o conferință religioasă, d. prof. *Iosif Frolo*, proprietarul și directorul „Farului Nou” din București, tratând problema sfințeniei în lumea copiilor, iar în după amiaza aceeași zile, tot acolo, și tot în fața unui public numeros, a vorbit d. prof. *Sever Pop* dela Cluj despre numirea sărbătorilor creștine și originea lor.

— Evelele din cl. VI dela *Scoala Normală de Fete* au aranjat și ele în Dumineca trecută, în sala de gimn. dela „Institutul Recunoștinței” un isbutit *festival artistic*, cu declamări, puncte de cor, exerciții ritmice, jucându-se și piesa „Fiul Omului” de M. Soare.

Abecedar unic. Se curmă o harababură și se astupă un izvor de potlogării. Abe-

cedarele nu vor mai fi marfă de liberă concurență și — câștig. Le va tipări Statul. Și anume: Un abecedar unic, pentru toată țara. Pentru scrierea lui s'a și publicat concurs, pe ziua de 20 Mai c. Pot participa toți autorii de abecedare; nici unul în comisie. Se vor alege 4—5, din care apoi se va lua materialul pentru abecedarul unic. — Aplaudăm ideea. Nu ne îndoim că concursul va fi perfect ideal și nu se va repeta ceea ce se întâmplă până acuma la aprobarea manualelor. Credem iarăși, că noul abecedar va reoglindi, pe toată linia, concepția de viață creștină; pentru garantarea cărui lucru ar trebui să aibă cuvânt și Biserica la întocmirea lui. Sperăm că va fi așa. — O singură observație am avea. Ca idee, abecedarul „unic” e foarte ispititor. O fi și tot așa de ducător la scop? Același abecedar pentru ștrengarii din București și pentru desculții din Surpătură? Nu merge. Mai sunt și deosebiri regionale, care ar trebui ținute în seamă. În interesul educației și instrucției!

Pentru salvarea Rusiei. Sfântul Părinte a avut cuvinte deosebit de afectuoase pentru alumnii colegiului rusesc „*Russicum*”, pe cari i-a primit în audiență Miercuri în 16 l. c. Le-a înviat, mai întâi, icoana patriei lor, „mare nu numai geograficește, ci și prin bună-tatea și credința în Dumnezeu a atâtor și atâtor suflete”, gata să moară oricând pentru Hristos. A pomenit suferințele imense ale acestui popor uriaș. Ei, mănunchiul de tineri idealiști din noul institut roman, sunt meniți să dea o mână de ajutor la salvarea patriei lor. Mulți vor spune că Papa, sperând și lucrând în această direcție, a calculat greșit, se va înșela în așteptările sale. Dar nu importă ce gândesc oamenii. „Va veni vremea, că lucrurile vor merge așa cum vrea Dumnezeu, nu cum au voit oamenii și cum pare că mai vreau încă. Istoria e plină de astfel de învățături prețioase și mari; în deosebi învățătura statornică a istoriei e aceasta: că lucrurile mari sfârșesc prin a asculta nu de gândurile și urările oamenilor, ci de voia și de mâna lui Dumnezeu. Dumnezeu vede, Dumnezeu prevede... Când? Nu se știe. Dar ce sunt în viața unui neam 20 ani, care nu înseamnă mai nimic în viața unui om? Când va suna ceasul lui Dumnezeu, va veni ceea ce am văzut și în zilele noastre, cu ochii noștri. Vine biruința lui Dumnezeu!”

† **Petru Gabriș**, meseriaș blăjan, a trecut la cele veșnice în 28 Martie c., în anul 74 al vieții și 31 al fericitei sale căsătorii. — Odihnească în pacer!

Telefonul „Unirii”

Am primit abonamentul pe 1938: B. Baia mare; P. Cluj; P. Grozești; F. Iara; Oficiul parohial Igrăș; T. Jibou; T. Lugoj (pe 1/2 an); Cercul catolic Oradea (pe 1/2 an); Ordinul Premonstratens Oradea; Th. Petroșani; Oficiul parohial Țăgșoru; Oficiul parohial Viștea de jos; Gh. Cluj; Oficiul parohial Ocland.

Am primit abonamentul pe 1937: Oficiul parohial Bărcea-mare; Oficiul parohial Criștior; Oficiul parohial Lunca Cernii de jos; Oficiul parohial Metentiu; Dr. M. Gherla; Oficiul parohial Petrila; Oficiul parohial Ocland.

Oficiul parohial Dumbrăvița. Chităm primirea abonamentului pe 1937 și 1938.

Dr. A. Focșani. Cu suma trimisă abonamentul s'a achitat până la 31. XII 1936.

P. Osman. Am primit abonamentul pe 1936.

Oficiul parohial Șemlac. Abonamentul e achitat până la 30. VI 1937.

Curatorul parohiei române unite din Șarmășel

No. 42—1938

Publicație de licitație

În ziua de 1 Maiu 1938 ora d. m. Curatorul parohiei române unite din Șarmășel va ține licitație publică cu oferte închise pentru darea în întreprindere a *lucrărilor de tâmplărie*, Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Brij

sculptură, pictură și sugrăveală la Biserica greco-catolică.

Concurenții își vor pregăti și prezenta termenul fixat planul precum și devizul acestor lucrări, dintre cari apoi Curatorul va alege cel socotit mai convenabil la preț. — La concurs nu vor putea fi admiși decât pictorii autorizați de Minister.

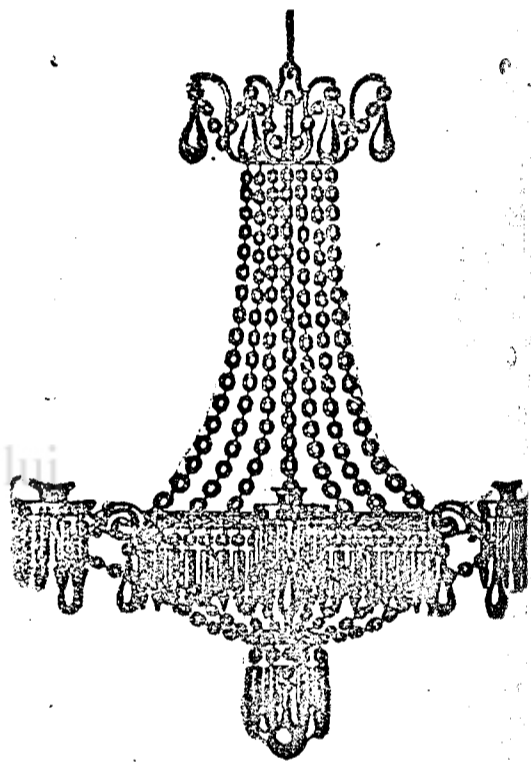
Pictura murală are să fie în tempera. Pentru pictura murală concurenții au să înainteze un plan de pictură, la o scară redusă în direcțiune longitudinală a Bisericii, precum și un fragment din acest plan, executat amănunțit în colorii.

Garanția (cauțiunea) va fi 6% din valoarea ofertei și se va depune deodată cu această sumă numerar, efecte de Stat ori scrisoare de garanție emisă de o bancă de prima bonitate. — Licitația se va ține în localul Școlii primare stat din Șarmășel.

Șarmășel, la 27 Martie 1938.

Grigore Ilie
primcurator

Gavril Hinc
paroh

Comandați Policandru

la LIBRARIA ANCA — CLUJ

din sticlă-cristal, în diferite forme pentru bisericile noastre dela sat.

Tot aici găsiți **Sfeșnice** pentru toate mărimile cu 1—3 brațe, cruci de peșteră și cu talpă din lemn, metal, nichel și argint în orice mărime; **Berete** din Klott pt. pâr. **Brăe**, (cingulum) pt. teologi, preoți și popi, în diferite lățimi și colorii, din mătase sau lână. Se mai află: **Polire**, **Ciboriu**, **Cădelnițe**, **Chivot**, aurite și argintate. **Clopoșele** pentru altar cu 1—4 clopoșele. „**Orumul Crucii**” (Calvaria) 14 buc. Icoane hârtie fine colorate în diferite mărimi.

Mare depozit de **Ornate și prapoșe**, în diferite colorii, cu prețuri reduse **Icoane** de hârtie și picturi. Tot soiul de rechizite, primare, Cărți de rugăciuni și bisericicești, maldioane, rozare și steaguri pentru Reuniunile Mariane. Teatre și Monologe populare și școlare. „**Orumul Crucii**” avem gata înramat în lemn de stejar cu cruce și inscripție în 120 × 75 cm. rama, iar 75 × 54 cm. Icoane pictate artistic în oleu. Lucrare artistică toate cele 14 bucăți costă 35.000 Lei.

Cereți catalogul detaliat și ilustrat.